

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ОСОБИСТОГО СЕЛЯНСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Іванова О. Г. lenaloveoi20@gmail.com

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

На сьогоднішній день однією з найважливіших умов розвитку економіки країни є суттєве підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу сільського господарства. Для того щоб вирішити цю проблему необхідно правильно визначити склад і структуру ресурсного потенціалу та здійснити його кількісний вимір. У свою чергу це дасть змогу визначити структурні зміни ресурсного потенціалу та їх вплив на ефективність сільськогосподарського виробництва молочно-м'ясної продукції, особливо в особистих селянських господарствах, де відсутня офіційна методика його оцінки [1].

Ресурсний потенціал особистого селянського господарства Іванової Т. І., яке розміщене у с. Гірсівка Приазовського району Запорізької області включає основні види ресурсів: матеріальні, трудові, природні, та фінансові. Він є об'єктивною умовою здійснення виробництва і відображає витратну сторону виробничого процесу. Кількість виробничих ресурсів і структура ресурсного потенціалу – чинники, під впливом яких формуються результати господарської діяльності господарства. [3]

Трудовий потенціал складають п'ятеро членів сім'ї, які в основному і ведуть господарську діяльність. Важливою складовою ресурсного потенціалу, зокрема матеріальної його частини, є поголів'я великої рогатої худоби та його навантаження на земельні ресурси. У господарстві в середньому щороку утримується 10 корів та 7 телят. Воно достатньо забезпечене технікою для проведення сільськогосподарських робіт в основному в галузі рослинництва. Площа ріллі розміром 20 га одержана в приватну власність у результаті розпаювання земель сільськогосподарського підприємства.

Обсяг власних, позичених та залучених фінансових ресурсів, якими може розпоряджатися господарство для здійснення поточних та перспективних витрат є основою його фінансового потенціалу. Єдиним джерелом інвестицій у виробничу діяльність особистого селянського господарства є власні кошти. Це ускладнює створення фундаменту для трансформації наявного у господарстві ресурсного потенціалу в конкретні результати його господарської діяльності. Відповідно, рівень рентабельності особистого селянського господарства формується переважно за рахунок дохідності при виробництві молока (1,42 %). Збитковим залишається виробництво м'яса великої рогатої худоби (-84,6%).

Висновки. Для підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу необхідна його збалансованість за кількістю, якістю та структурою ресурсів. В аналізованому особистому селянському господарстві поряд із достатньою забезпеченістю матеріальними, трудовими та природними ресурсами, слабкою складовою залишається фінансовий потенціал. Для підвищення його рівня необхідно привернути увагу держави до господарств, які мають товарне спрямування і за її підтримки у перспективі можуть стати підприємницькими структурами, наприклад, сімейними фермерськими господарствами.

Список використаних джерел.

1. Беззуб І. Перспективи розвитку сімейних фермерських господарств в Україні [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://nbuviap.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=419:agropromislovij-sektor-2&catid=71&Itemid=382.
2. Капітанець Ю. О. Ефективність використання ресурсів аграрного виробництва [Електронний ресурс] / Ю. О. Капітанець // Сталий розвиток економіки : всеукраїнський науково-виробничий журнал.
3. Ульяновченко С. В. Формування та використання ресурсного потенціалу в аграрній сфері : монографія / С. В. Ульяновченко. – Х. : НАУ, 2006. – 357 с.

Науковий керівник: Яворська Т. І., д. е. н., професор